лемъ Муза и Магада обѣтавае, і нѣ вѣсто бѣлгарско книжество рѣкописѣно тукъ е описано, и двѣста разнѣ церковни и черковни рукописи се намѣрѣвѣ. Отъ Варушадъ имамъ донесъ една книга още на 1647 нарѣдена Вѣрогра от св. отци въ разнѣ поучения, и една статия въ много въпроси и отвѣти, обѣ бѣлгарска по Атанасий Патриарха на Александрийска по, въ Антиохийски кѣдѣ, ради много бѣлгарски изказания, кои въ св. писания удобно се нерѣшавѣтъ. Тая книга е отъ 360 год. списана въ Сардикийски манастиръ названъ св. Іоакимъ, а принесена въ приемски церкви, отъ 214 год. Отъ Пресѣка на Вѣсока, при З. Гоцовъ, има манастиръ старъ, отъ Константинъ, извѣдъ манастиръ Пресѣка, покрай Болотина, и добѣ основанъ, едно отъ лѣпше здания е. Въ него обѣтавае до 700 души (монаси), но когато разпространяваше кала Аварий Косанджийски Кръстеца въ Македония, въ времето Султана Мехмеда II, дошлае и въ Пресѣкѣ, и поискала отъ старѣшѣ отрицение да се пръкръсти; но горѣ въ пещерѣтѣ имало едно момиче двѣ Арсо, и тоя нѣ отпущенъ да се свѣжно да приеме кръвтѣ и тѣ го не Господа нашего Іс Хр;